UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij & || Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e || XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Carolostadius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Visual Library

De Ezechiele ſemp̱ dixi et ſcholaſtici ↄcedunt. oĩa opa bona attribui deo. q̃d habes quod nõ accepiſti: tñ per hoc coopatio libe:arb: a gr̃a adiuti nõ tollit. De Origene. verũ eſt in libro de prin: poſuit quedã erronea. ideo. b. Hierony: eoſdẽ libros cribrauit. attñ locũ allegatum velut catholicũ reliquit intactum. Quare clariſſ: d. d. videtis mentẽ meam nunq̃ fuiſſe aliã. q̃ q̃d voluerim libe: arbi: ex ſe poſſe in malũ. ſed non poſſe ex ſe in bonũ niſi a gratia adiutũ. erectũ. tractũ. et impulſum. Quare quo ad dignitatẽ gratie contra im̃pbos pelagianos. in re nunq̃ diſſenſim9. et per hec volo mentẽ meam expoſitã. et doctores ſcholaſticos defenſos in materia de obice.

Caroloſtadius.

¶ Ad primũ quid ſentiunt ſcholaſtici remitto lectorẽ ad queſtiones quib: queritur de actiuitate libe:arbi: et de attritione et contrit:

¶ Ad ſecundũ et. 14. placet mihi q̃d et vltimũ dictum doctoris fuit. q̃ libe:ar: ex ſe non põt in bonum niſi gr̃a erectũ. tractũ. ⁊ impulſum: pulchra eſt ⁊ vera ſententia ⁊ laus deo. Q̃d diſpoſitio precedens ſit gratia iuſtificãs mihi placet. vellem tñ vt eo noĩe abrogato vteremur vocabulo per quod ſpiritus ſanctus in ſcripturis nobis loquitur.

¶ Ad tertiũ placet mihi ſimiliter q̃ facere q̃d in ſe eſt. abſolute non habendo reſpectũ ad deũ. ſit peccare.

¶ Ad Hiero: dico vt in priori diſputatiõe. q̃ ipſe vtit̃ hac auctoritate apl̃i ad Philip: 2. deus eſt qui opatur in nobis velle et opari. modo velle eſt primũ et initiũ bonoꝝ operũ. adeo q̃ Eccleſi: dicũt hoc deũ abſq̃ nobis opari in nobis

¶ Ad Bern: de cõſenſu q̃n dicit ipſum eſſe ꝑtim a deo ⁊c. dico q̃ corrupte allegatur imo dicit eſſe totũ cõſenſum ad deo. et totũ in libero arbitrij.

¶ Ad. 12. q̃d pricipalit̃ remouere obicẽ ſit actiui: tribuere lib:arbi: nõ eſt magnum incõueniens. ſi vſus loquendi in ſcriptura eſſet receptus.

De alijs conſulite boni.

Die veneris Decima quinta Iulij mane hora ſeptima.

Scopus.

Iuſtum peccare in bonis operibus.

Caroloſtadius.

¶ In noĩe dñi noſtri Iheſu chriſti. Secundã ↄcluſionẽ egregij. d. d. ſupbam. impiam. blaſphemã et hereticã. q̃nquidẽ manifeſtis ſcripturaꝝ auctoritatib9 et Eccleſi: precib: repugnantẽ. demoliturus directo gladio aggrediar. nõ dolis. non falſis auctoritatũ aſſumptionib9. non fallaci impudentia neq̃ dicaci loquacitate. queadmodũ Egre: d. d. ſolet. Contra ↄcluſionẽ eius ſecundã que incipit Etſi peccata venialia ſint quottidiana. iuſtum tñ ſemp̱ peccare in bono ope etiam bene moriendo negamus ⁊c. Oppono auctoritatẽ Eccleſi: 7. quo ſcribitur Non eſt homo iuſtus in terra qui faciat bonũ et non peccet. apertus eſt textus q̃ is qui bonũ facit peccat. Cõcluſio doctoris aduerſat̃ huic auctoritati. ergo heretica. reſpondeat ergo. d. d.

Eckius.

¶ In noĩe tuo dulcis Iheſu amen. Contra chriſtianiſſimã concluſionẽ meam temerarius pater grauitatis theolo: oblit9. et ſuo capiti innitens adduxit vnũ locum Eccleſi: 7. cui dicit conclu: meã aduerſari. R̃ndeo tanta veritate ↄcluſionẽ meam eſſe fulcitam. vt non poſſit nõ ſuſpectus eſſe de falſitate qui eã adſuerſet̃. et textus allegatus non eſt contra concluſionẽ. niſi acceptus ſecundũ falſam intelligentiã. Unde fateor non eſſe hoĩem qui faciat bonum quin talis homo etiã peccet. ſed non tunc peccat ſemp̱ q̃ñ facit opus bonum. q̃d nullibi reperiet. vel in ſacris lr̃is. vel in ſanctis p̃ribus. et q̃d iſte ſit ſenſus ſcrip: ⁊ iſta